

[Svend Åge Petersen]

Lovforslaget indeholdt ikke mulighed for jordfordeling, men en sådan er nu kommet ind, hvilket jeg har opfattet som et ønske fra alle partier, og det har været positivt, at der ved jordfordelingen skal tages hensyn til de landmandsfamilier, der direkte bor i de tre berørte koge. Her skal jeg sige på samtlige partiens vegne, at der har været en stor vilje til at imødekomme netop dette, at man skal tage hensyn til de berørte familier.

Der har været nævnt 25 ha pr. ejendom. Det står ikke direkte i forslaget, men det skyldes, at det kunne være hensigtsmæssigt, at det i et enkelt tilfælde blev 23, i et andet 27 ha, som skal tilgodeses den enkelte ejendom, når jordfordelingen er faldet på plads.

Offentligt ejede arealer skal indgå i jordfordelingen, det gælder også for offentligt ejede arealer uden for de tre berørte koge, og dette forhold har været meget afgørende for, at vi tror, at beboerne hen ad vejen vil opfatte den samlede lov som en lov, der har taget vidtrækkende hensyn til netop befolkningen.

Der vil blive nedsat et rådgivende udvalg, hvori de naturinteresserede organisationer får sæde, men også Fælleslandboforeningen og det tyske mindretals landboforening vil sammen med digelavsrepræsentanterne kunne udpeges til det rådgivende udvalg. Det giver en god balance i det arbejde, der skal ske i dette udvalg.

Under de allersidste dages forhandlinger er der blevet fastlagt en vis koncentration af de aktuelle omdriftsarealer i Rudbøl Kog. I Det Konservative Folkeparti var vi enige i dette, for fra landmænd i området havde vi modtaget signaler om, at det var rigtig god landbrugsjord. Dette blev også bekræftet af fagfolk i udvalget, og det blev bekræftet af embedsmændene, der kender til arealernes beskaffenhed.

Skulle der senere ved en anden lovgivning ske nogle indskrænkninger i brugen af disse omdriftsarealer – hvad vi ikke tror, men alligevel – må landmændene naturligvis holdes skadeløse i forbindelse med en sådan lovgivning, ellers falder den lovgivning, vi har til debat i dag, helt fra hinanden.

Herefter kan jeg sige, at vi i Det Konservative Folkeparti kan stemme for det opnåede forhandlingsresultat.

Margrete Auken (SF):

Det er nu en 6-7-8 år siden, at i hvert fald jeg

første gang var blandt de folketingsmedlemmer, der blev inviteret til Tøndermarsken for at se på området dernede og blive belært om, hvad det var, der var ved at ske. Vi fik også dengang at vide, at det gik stærkt med ødelæggelsen af området, og at det var vigtigt, at vi greb ind og på en eller anden måde fik fredet de sidste rester af det. Jeg siger med vilje »de sidste rester«, for der er en tilbøjelighed til at beskrive den del, vi arbejder med her, som om den omfattede hele det inddigede område.

Hele det inddigede areal er på omkring 22.000 ha, og det er 2.000, vi taler om. Det er altså – og det er jo lidt bedrøveligt at måtte sige det – de rygende rester af et stort herligt område, som vi nu prøver at tage hånd om i sidste øjeblik.

Man kunne godt holde en lidt jammerlig, sørgende tale over, at det er gået så galt, som det er, men jeg synes, at det trods alt er mere fantastisk at få lov til at sige her, at det er gået godt. Det er rigtigt, at vi kunne have ønsket, at området var forblevet, som det var, altså at vi havde fået endnu flere hektar tilbageført, sådan at vi havde dem i græs af Tøndermarsken. Det er også rigtigt, som vel nogle har fornemmet på den debat, der har været, at det indimellem var fristende for alle parter at lade alle fordomme om hinanden få frit løb, sådan at vi havde kunnet få et stort, herligt og fornøjeligt slagsmål her fra Folketingets talerstol om, hvem der var de onde, og hvem der var de gode. Jeg tror, det er godt for alle parter – om vi så beherskede os, eller vi åd det i os, eller vi blev tromlet, eller hvordan vi nu har oplevet det, er i denne sammenhæng ligegyldigt – også for de mennesker, der bor dernede, at det i hvert fald ikke er os herinde, der bidrager til fordommene om, at den ene gruppe ikke har respekt for landbruget og den anden gruppe ikke har respekt for naturen, men at vi her siger: Det kan man finde sammen om.

Derfor vil jeg selvfølgelig anbefale, at man stemmer for alle de ændringsforslag, der er et resultat af vores forlig, og glæde mig over – og her har jeg virkelig hele SF bag mig, skønt vi jo også indimellem har haft lyst til at tage en stor flot markeringstur på denne sag – at vi er i den situation, at vi nu kan sige, at dette står vi sammen om. Vi håber, at det også bliver den måde, det bliver præsenteret på i området, at alle, der står bag forliget, er solidariske over for vores aftale.